Maestrul Radu Zvorișteanu

(Grigore Constantinescu – 27 octombrie 2010)

Ne amintim cu tristețe, la momentul despărțirii definitive, de nobilul muzician care a fost Radu Zvorișteanu. Întreaga sa existență în lumea artei se leagă, cu pasiune, devotament și dăruire, timp de multe decenii, de istoria formațiilor simfonice și camerale ale Societății române de Radiodifuziune.

Artist format la Conservatorul bucureștean, unde a beneficiat de îndrumarea unui maestru al Filarmonicii bucureștene, violonistul Alexandru Teodorescu, perfecționându-se în interpretare și prin sfaturile doamnei profesoare Nițulescu Lupu, consolidând pregătirea teoretică, de creație muzicală cu Paul Constantinescu, Mihail Jora, Radu Zvorișteanu s-a impus ca un profesionist de elită. El a răspuns prin vocația sa solicitărilor interpretative ca violonist, dirijor și creator de formații în cadrul Radiodifuziunii române. Aproape un sfert de secol, între 1962 și 1986, s-a remarcat ca un remarcabil concertmaestru, a relaționat cu maximă exigență, de la primul pupitru al ansamblului de care răspundea, cu toți șefii de orchestră care au condus concertele Orchestrei Naționale Radio în țară și în turneele internaționale. De asemenea a dirijat Orchestra de cameră Radio, a inițiat și îndrumat Orchestra de cameră fără dirijor (1966), Orchestra de cameră „Pro Mozart" (1975) și, cu remarcabil spirit pedagogic, a condus Orchestra de studenți a Conservatorului „Ciprian Porumbescu" (între 1970-1980). Interesat de promovarea diversității genurilor muzicii instrumentale, Radu Zvorișteanu creează, împreună cu valoroși interpreți din cadrul Orchestrei Radio, și o formație de cvartet care a acordat în concertele sale o atenție aparte muzicii românești, cântând lucrări de Sabin Drăgoi, Marțian Negrea, George Stephănescu, Mihail Andricu, Eduard Caudellla, Alfred Mendelssohn, multe preluate în fonoteca Radio, alături de înregistrări realizate ca dirijor, din repertoriul universale (amintim **Simfonia „Despărțirii"** de J. Haydn, **Simfonia nr. 29** de Mozart).

Pentru melomanii care au urmărit stagiunile simfonice desfășurate în Studioul de concerte al Radioului sau în sala Ateneului Român, prezența în fruntea ansamblului simfonic a lui Radu Zvorișteanu a însemnat o certitudine a calității întregii orchestre, conferind de asemenea siguranță tuturor dirijorilor cu care colabora. Cultura profesională, stăpânirea stilurilor muzicale, de la baroc și clasic, la romantism și modern, se remarca de asemenea în superbele sale momente solistice. Neîndoios, faptul că cei doi fii ai săi, violoniști Virgil Zvorișteanu și Bogdan Zvorișteanu s-au afirmat în calitate de concertmaeștri ai unor mari orchestre europene, asemenea tatălui lor, spune mult despre modelul reprezentat de Radu Zvorișteanu, un nume de onoare al artei noastre naționale din cea de a doua parte a secolului XX.

La pragul intrării în eternitate, cu prețuirea și recunoștința meritată, ne plecăm acum cu emoție, mulțumindu-i pentru tot ce a dăruit vieții muzicale românești.